

iuxta pineta. Et ecce quidam pbr
noie quictus de capua dūm
trāfret ad agrū suū: inuenit
corpora scōrū sine capitibus.
Eū collecta iposuit viliāculo
et duxit ī domū suā: et cepit
curiose querere capita eorū.
Alia autē die et ipā inuenit ille sa
que collegit et iūxit corpori
bus scōis. et sepeliuit iuxta cor
pus cesarij diaconi et marty
ris: sub die. non. nouēbr. vbi
oratiōbus eorū beneficia pres
tantur vsq; ī p̄sentē diē. ad
laudē et gloriā dñi nr̄i ih̄u
xpi. q̄ uiuit et regnat ī secula
seculorū. Amen.

**Explicit passio s̄a cesarij dia
coni et martiris**

**Eodem die passio sc̄i ac ben
tissimi Eustachij marti
ris captiui**

¶ In diebus
traiani ipe
ratoris demo
nū p̄ualēte
falacia. erat
quidam m̄gr̄

militū noie placidus. genere
sc̄dm carnē isignis opibus poll
ens. et cūctos ī honore p̄cellēs:
opperibus vero et iusticia. et
cūctis virtutū erat p̄ditus
meritis. Subueniebat oppre
ssis: patrocinabat̄ grauiatis

in iudicio. Plures etiā a iudi
abus ī iuste dampnatos ope
sua liberabat. nudos veste
bat. Et vt verū dicā cūctis idi
gentib; in vita sua studuit
ministrare. sicut ī actibus
ap̄lōz legitur: ita vt etiā
ī hys tēporibus cornelius
sc̄dō videretur. Habebat vero
et cōiūgē eandē sub demonū
cultura existēte: sed similem
morib; mariti sentēcie. Per
ant̄ eis filij duo quos educa
bat strenue et pati volūtate.
Frat̄ vero nobilis ī iusticia
et potens ī bello: ita vt et ipi
barbari subiugaret̄ ab eo.
Nā et venatorē erat indistis:
oibus diebus. Sed misericors
deus et benignus qui semper
et vbiq; ad se sibi dignos vocat.
bona huius nō desperit opera:
nec voluit benignā et deo dig
nā mētē sine mercede deseri
idolatrie contextā tenebris.
Sed sc̄dm quod scriptū ē quod
ī om̄i gente qui operat̄ iusti
ciā acceptus ē ei: peruenit
ad istū benigna misericordia.
et cū tali saluari voluit m̄
Creūte illo vna die sc̄dm cō
suetudinē ad mōtes venari
cū om̄i exercitū et gloria mag
na. apparuit ei grex teruoz
depassens: et deponēs solito

more exercitū eos conat' isequi
Lucius vero militib' circa capi-
 tionē ceruorū occupatis. appa-
 euit vnus ceruorū vastus vlt'
 mēsurā tocius gregis et specio-
 sus: qui resistis a grege ipetū
 fugit in siluā in spissioribus
 locis. Ruc videns placidus.
 et desiderās eū capere: reliquēs
 oēs cū pauas militibus eum
 isequit' Omnib' vero lassatis
 qui cū eo fuerāt: solus pseuerā-
 uit ad isequēdū. Prouidentia
 vero dei nec equo lassante. nec
 ipō ppter difficultatē loci desis-
 tente: sed insequēs longinīs
 remotus ē a suo exercitu. Seru-
 at ille rupis occupat altitudi-
 nē: stetitq' desup. Propius
 vero mgz militū venēs sine
 comite stetit: arcūspiciēs vn-
 diq' et cōsiderās quēadmodū
 posset capere ceruū. Sed tocius
 sapiētis et misēdē deus. qui
 cūctas vias ad salutē hoīm
 puidet. venatē venatus est:
 nō sicut corneliū ppetrū. sed
 paulū isequētē p suā ostētiōne.
Qui vero stante placido et
 aspiciētē ceruū et admirātē
 vastitatē eius: deficiētē circa
 captiōne: demonstrat illud
 iudiciū tale nō timere. neq'
 sue virtutis magnitudinem
 sed sub balāā tribuēs verbūm

asine arguit eius isipiētā: sic
 et huic demonstrat inter cornua
 ceruū formā sacre crucis supra
 claritatē solis splendētē et i me-
 dio cornuū imaginē dñi nri
 saluatoris ihū xpi. Qui etiam
 humanā vocē iponēs ceruus aduo-
 cat placidū dicens ei: o placide
 quid me isequeris? Ecce tuū gñū
 veni i animali isto. vt apparca-
 ti. Ego sū xp̄s: quē ignorās colis
Elemosinē quas facis idigētib'
 corā me steterūt: et veni me tū ostē-
 dere p istū ceruū. et p illo te vena-
 ri et capere te recūs misēdē mee
Nō em̄ iustū ē dilectū meū ppter
 bona opera: seruire demoniis
 imūdis et simulachris vita-
 carētibus et vacuis et isensatis
Ob hoc g' veni in terrā in hac
 specie quā et vides saluare ge-
 nūs humanū. Hec audies mgz
 militū. timore repletus ē max-
 imo: et cecidit de equo i terram
Hora vero transacta. ad rediēs
 surrexit: et cauans volēs videre
 qd apparuerat ei spectaculū
 aut intra se. Ruc ē ista visio
 que apparuit mihi. Ne uela mū
 qui loqueris: vt sic credū in te
Et dixit ei dñs. intende placide
Ego sū ih̄s xp̄s qui celū et terra
 ex nihilo feci: qui iudicetam
 materiā distinxī: qui lucē ori-
 ri feci: et tenebras diuisi. Ego

sum qui tempora. et dies et an-
nos constitui: ego sum qui hominem
formavi de limbo terre: qui propter
salutem humani in terris appa-
ru in carne: qui crucifixus et
sepultus sum et tertia die resurrexi.
Hec audies magister militum: ac-
dit iterum in terram dicens: credo domine
quod tu es qui fecisti omnia: quod convertis
creaturas et vivificas mortuos.
Dicit ad eum dominus: si credis prope ad
ciuitatem. et quere pontificem christiani-
corum: et accipe ab eo baptismum
gracie. Respondit placidus Domine:
si iubes ut renunciam ista coniuge
meae et filiis meis. ut et ipse addat
mihi te? Dicit ad dominum. Renuncia cum
illis et accipies signum baptis-
mi: mundandum a pollutione
idolorum. et veni hinc: et rursus
apparebo tibi et demonstrabo tibi
futura. et patefaciam tibi salutis
mysteria. Descendens ergo de nocte
nocte facta: cepit exponere con-
iuge omnia quae vidit. Postquam vero
implevit omnia. exponens visionem
que ei dicta sunt: exclamavit
prope ei dicens: domine meus: cruci-
fixum dominum vidisti quem christiani
colunt? Ille enim solus est verus
deus: qui pro talia signa vo-
cat ad se credentes. Tunc dicit vi-
ro suo. transacta nocte et ego
vidi eum dicentem mihi crastina-
tu et vir tuus et filii tui veni-

etis ad me. Et nunc cognovimus:
quoniam ipse est ihesus christus. Voluit ergo
sub tali figura mirandi spect-
aculi per circuitum tibi apparere: ut
eius mirari possis potestiam
credens in eum. Veni ergo hac nocte.
ut eam et ipetrem sanctum bap-
tismum christianorum. Per hoc enim
eius prope fuit: quod in illum credunt.
Dicit ad illum placidus: hoc enim
mihi dixit ille qui visus est mihi.
Medium vero noctis in factibus
famulis suis abierunt ad sacer-
dote christianorum. et nutritaverunt
ei omnia quae facta fuerant et dicta
ad eos. Et confestim credere se in dominum
ihesum christum professi sunt: supplica-
veruntque ab eo ut daret eis sig-
naculum baptismatis. Qui
alacri gaudio repletus et glo-
rificans dominum deum qui vult omnes
saluos fieri et ad agnitionem
veritatis venire: accipiens
catechizavit eos. et exponens
eis mysterium fidei baptizavit
eos in nomine sancte trinitatis. Et
placidum quidem vocavit euista-
chium. prope vero eius theo-
pista et filios eorum primogeni-
tum vocavit agapitum et alterum
thecopitum. et contulit eis sanctum
sacramentum domini nostri ihesu christi:
et dimisit eos dicens. dominus ihesus
christus dei filius sit vobis cum. et
donec vobis eterna regna

Cognouit namque quod manus
 domini vobiscum sit. vos autem cum frui-
 mini paradiso memoretur ante
 me ego iohannes postulo
 vos. Mane vero facto. accipies
 eustachius paucos milites
 secum perrexit ad montem et ipse
 locum veniens ubi visionem vide-
 rat: misit milites suos quasi sub
 optentu investigande venationis
 Et solus remansit appiauit ad
 locum. et vidit formam sibi ostense
 visionis pretere: et cades in fa-
 cie clamauit dicens: supplico
 te domine cognoui quia tu es ihesus christe
 filius dei vivi. et credo in patrem
 et filium et spiritum sanctum: et nunc
 veni supplicans intemerata
 tua diuinitate ut manifestas
 quam promiseras mihi. Et dicit ad eum
 ihesus beatus es quia accepisti laudem
 christi gratie mee: et quia induisti
 te immortalitate. **M**odo superasti
 diabolum. nunc contulcasti eum qui
 te deceperat: nunc spoliast te
 corruptibile hominem et ididit.
 Incorruptibile permanente in secula
 seculorum. **M**odo fidei tue demonstra-
 bunt opera. quoniam inuidia commo-
 uebit contra te diaboli: eo quod
 eum reliquisti et festinat contra
 te omne aduersione mouere. **O**portet
 enim te multa sustinere: ut acci-
 pias coronam glorie victorie. **E**cce
 enim exaltatus es. usque modo nego-
 tans huius seculi et temporalibus

opibus. **O**portet ergo te humiliari
 de alta tua vanitate: et rursus
 exaltari in spiritualibus diuitiis
Non ergo tua virtus deficiat: nec
 respicias ad gloriam que tibi fue-
 rat prius. **S**ed quemadmodum re-
 pugnas hominibus cupias victor
 ostendi. mortali imperatori festinas
 placere: sic te contra diabolum
 strenue agere festina et nihil
 immortali imperatore fide seruare
Oportet enim et hinc temporibus alterum
 iob demonstrare per temptationem: et
 victorem diaboli ostendere per toleran-
 tiam. **V**ide ergo ne in corde tuo cogita-
 tio blasphemie ascendat. **C**um
 enim humiliatus fueris: veni
 ad te et rursus restitua te in propria
 gloriam. **E**t postquam hec dixit: ascen-
 dit in celum dicens eustachio. mo-
 do accipere imminet tibi tempta-
 tionem. an in exterminis diebus? **D**icit
 eustachius. supplico domine ihesu
 christe si non est possibile euitare quod
 a te nobis sunt decreta: modo nobis
 magis temptationem accipere iube
Redda nobis virtute sustinere
 que promissa sunt: ne aliquod
 malignum verbum adiuueniens
 aduersarius commoueat seculum
 nomen de tua fide. **E**t ait dominus:
 concertare eustachii. gratia enim mea
 vobiscum est: custodies animas vestras.
Descendes vero de monte. et ingressus
 in domum renunciauit uxori sue

omnia que ei fuerant dicta a domino. et
simul flectentes genua supplica-
bant dominum dicentes: domine ihesu xpe
fiat voluntas tua. **P**aucis vero
diebus transactis: contigit egrit-
tudine pestifera affligi domum
eius. et mori omnes seruos eius
et ancillas. **H**oc factis senex
eustachius predicta sibi tempta-
tione fuisse: et gratissime suscipiens
poscebat uxorem suam ut non defice-
ret tribulans. **E**t post aliquod
tempus occupavit equos eius. et
alia pecora pestis quodam mortifera
et mortua sunt omnia que fuerant illi
et exapies et ista temptatione: dis-
cessit occulte de domo sua una cum
uxore sua et filijs. **V**identes autem quodam
de malignis depredatione eorum
aggressi per noctem diripuerunt omnia
que possidebant: aurum et argentum
et vestem. ita ut nihil reliqueret
de substantia eorum. propter quod amitti-
fuerunt. **C**um esset ergo in eiusmodi
tristitia: reliqua eorum possessio
et substantia ad nihilum pervenit
per fraudes inimicorum. **I**n illis diebus
omni populo celebrante festivitate
cum imperatore per victoria que in persis
facta fuerat. oportebat etiam et pla-
cidum festivitate sua facere presentia:
quippe cum fuisset magister mili-
tium et princeps senatus. querebat
et invenire non poterat. **D**ubi-
tationibus ergo circumdatus quod sic uno

momento nullum de suis reliquisset
nec ipsum posse reperiri: me-
more percussus est imperator. et
omnis senatus de eo et omnes sude-
bant de his que acciderant ei.
Tunc dicit ei uxor sua: quousque
expectamus hic. **V**eni et acci-
piamus duos infantes nostros.
ipsi enim tamen relictis sunt nobis
et recedamus hinc. **I**n opprobrium
enim facti sumus omnibus cognoscen-
tibus nos. **E**t nocte superve-
niente accipientes duos infantes
pergebat ad egyptum. **P**ostquam
vero duorum dierum fuerent
iter: appropinquantes mari. et
invenientes navem applicatam
volebant ingredi in eam et na-
vigare. **C**ontigit autem ut dominus
illius navis barbarus esset
et imitio. **E**t ingressi cum eo na-
vigabant: et videns dominus navis
uxorem eustachii quod esset
decora facie valde concupivit
eam. **E**t cum transisset mare:
eribat ab eis navem. **N**on
habentibus illis unde redde-
ret: retinuit uxorem eius quasi
per navem. volens illam habere
secum. **U**t autem vidit eustachius
nolebat illam dare. **Q**ui vero
contradictis eo et supplicante
inivit dominus navis: ut in me-
ditum mare illum periret. **A**t
ubi sensit eustachius insidias

eorum reliquit uxore sua et acci-
 ptes duos infantes suos ibat i-
 gremias et dicens. ve mihi et vobis.
 quia in via est alienigena ma-
 rito Pergebat vero cum gemitu et
 lacrimis puenit ad quendam
 fluminem. et propter inundationem aquarum:
 non est ausus ingredi cum duobus
 filiis in aqua. **P**ortas vero unum
 infantem super humeros suos. reliquit
 alterum circa ripam: et transposuit
 infantem quem portauerat supra
 terram et ibat ut reportaret al-
 terum. **C**um venisset autem in medium
 fluminis: nimis autem fluminis
 dilatatus erat. **I**ntendens vidit
 et ecce leo rapuit filium eius
 et abiit in silvas. **E**t desperans
 de eo: reuersus est in paciencia
 spe habens alterius. **E**t cum abiit
 vidit et ecce lupus similiter
 rapuit alterum filium eius et
 abiit: et non potuit eum consequi.
Et cum esset in medio fluminis
 cepit euellere capillos capitis
 sui: plagens et ululans voluit
 se picere in aqua. **S**ed iterum
 constanter eum reddidit puidetia
 dei: quia futura puidetabat. **L**eo
 vero rapies puerum: conserua-
 uit illesum pro puidetia dei. **V**ide-
 tes autem pastores puerum porta-
 ri a leone viuum: insecuti sunt
 cum canibus. **P**er dispensatione
 vero dei: rugies leo picat infan-

tem et abiit. **A**lterum vero infantem
 qui raptus fuerat a lupo. vide-
 tes quidam aratores: insequentes
 lupum liberauerunt puerum illesum.
Otriusque siue pastores siue ara-
 tores de vno fuerunt vico: et acci-
 pientes pueros educauerunt apud
 se. **H**ec vero eustachius nescie-
 bat. sed pergebat plagens pa-
 riter et hec dicens: heu mihi
 quodam pollet ut arbori. modo
 vero nudatus sum. **H**eu me qui
 abundantia nimia fueram: modo
 captiuitatis merore dissolutus
 sum. **H**eu me qui magis militum
 et multitudinem exercituum cir-
 cundatus fueram: modo solus relictus
 sum. nec filios concessus sum
 habere. **S**ed tu domine ne in fine
 dereliquas me: nec despicias
 lacrimas meas. **M**emini domine
 dicente te quod oportet te temptari
 sicut iob: sed ecce plus aliquid
 in me fieri video. **I**lle enim et si
 possessionibus caruit. tamen sterco-
 habuit supra quod sedere con-
 cessum est illi: ego vero peregre
 eadem patior tormenta. **I**lle ami-
 cos habuit conpacientes sibi: ego
 vero in deserto imites feras
 habeo in consolatione qui filios
 meos rapuerunt. **I**lle et si ramus
 caruit sed radicem uxoris respi-
 cies secum consolabatur: ego vero
 infelix vndique sine radice factus
 sum.

Nunc scintilla facis generis
mei respiciens: sed si similis
ramis vacuis in deserto qui
vndiq; pedibus coquassat. Ne
execreris dñe: tui serui multi
loquia. Doleo em̄ dñi dico que
nō oportet. Done dñe custodiā
ori meo. vt nō declinet cor meū
in verba malae sed eiciat a
facie tua. Da vero iā dñe: re
quie de multis tribulationib;
meis. Et hec dices cū lacrimis
et gemitu animi: abiit ad que
dā vicū qui dicebat dadiusus.
Et ingredies i eū opem̄bat et
acquirebat sibi victū. Comoras
vero i eo plurimū tēpus postu
lauit eiusdē via habitatores.
et posuerūt eū custodiri agros
suos. et mercede accipies: dege
bat ibi ānis quīdecim filij at
eius educati sūt vt sup̄ dixi
mus in altero vico: nō cog
noscentes alterutrū quod esset
fr̄es. Dominus vero manus ille
alienigena: accipies vxorem
custachij duxit i patriā suā.
Dei vero grā obubrauit mū
liere vt nō se ei cōmiseret alie
nigena i om̄i illo tēpore. Hoc
em̄ postulabat a deo: vt custo
dretur ab alienigena cōmū
nitione. Contigit vero illū alie
nigenā morā: et ipam̄ suc
ce potestati. ¶ Post hos at
dies factus ē mansus hostiū

in illa terra vbi erat vxor eu
stachij: qui creuit plurimas
suas erūt terminis romanozū
¶ In minio q̄ tumultu cōsiste
bat imperator de iūatione
hostiū. et cōmemoratus ē pla
adū: eo quod plerūq; strenue
egiss; contra ipsos hostes: et
cōtristabatur de subita eius
mutatione. Colliges at circū
tū et inspicias oēs milites: de
placito inquirebat quid cog
nouissent de eo viuere an mori
¶ Et dedit mādātū vnicuiq;
militi: vt inquiret eū. Et
misit per vnāquāq; ciuitatē
et terrā que erat sub iperio
suo: vt requireret eū dñs: si
quis eū iuenerit et idica
uerit mī: aphiores addā ei
honores et emolumentorū au
gebo solacia. Duo vero quidā
milites: noīe anthiochus et
achacius qui aliquādo mī
nistrauerūt placado. preceūt
ad inquirendū eū: et pagrātib;
dñe terrā q̄ sub romanozū
erat iperio. venerūt i vicū
vbi degebat custachius. Cu
stachius vero a longe cōfide
rās: et cōsuetudine icesus
eorū recognouit eos. Et veni
ens i memoriā prioris sue
cōuersationis cepit pturbari
et orās dicere: dñe de n̄r q̄
de om̄i tribulatione eruis spe

nates in te. que admodum istos
 propter spem videri qui aliquando
 mecum fuerunt. iube ut videam
 ancillam tuam coniugem meam Nam
 istas mei. scio quoniam propter meam
 prauitatem a feris comesti sed
 Da ergo domine. ut vel in die resurre
 ctionis videam filios meos
 Et hec dicente eo audiuit de celo
 vox dicente sibi confide eusta
 chii. In presenti enim tempore reme
 abis ad tuum priorem statum: acci
 pias uxorem tuam et filios. In
 resurrectione vero. maiora horum
 videbis. et eternorum bonorum
 delectationem reperies: et nomen
 tuum magnificabitur in genera
 tione et generatione. Hec au
 diens eustachius: terrore paul
 sus sedebat. videns milites sibi
 venientes per viam contra ipsum
 Venientibus vero illis pius
 apostolus eos cognouit: illi autem
 eum non cognouerunt Qui dice
 runt ad eum: aue fratrem. At ille ait
 par vobiscum fratres. At illi rur
 sus dicit ei. dic nobis si nostis
 hic peregrinum aliquem nomine
 placidum cum uxore et duobus
 filiis: et si demonstraueris
 nobis eum dabimus tibi pecu
 nias. Quibus ille dixit. quia
 propter eum queritis. Qui dice
 runt ei. amicus noster fuerat:
 et volumus eum videre post

multos annos. Dicit ad eos eu
 stachius: tale hic virum non
 cognoui. Nam et ego peregrinus
 sum. Et assumens eos duxit in
 hospiciam suam: et abiit emere
 vinum ut potaret eos propter estum.
 Et dicit ad dominum domini in qua
 hospitabat. non sunt mihi isti ho
 mines: propter hoc huc venerunt.
 Prebe ergo mihi cibos et vinum ut
 fruatur: et reddam ea tibi in tempore
 de mercede mea. Ille vero ala
 criter prebuit ei quod fuerunt necess
 aria. Reficiens autem eos eustachius
 non poterat sustinere recolere
 priorem vitam suam: et perfundebat
 lacrimis. Plorabat autem foras
 egrediebatur et lavans faciem suam: rur
 susque ingrediebatur et ministrabat
 eis. Illi vero considerantes eum expe
 runt paulatim ad agnitionem
 visionis eius venire: et ad al
 terutrum dicebant. quam similis
 est iste homo illi quem querimus. Unus
 autem ait sorao suo: valde similis
 est illi. Scio autem ego quod hoc signum
 in ceruice sua. ex ictu belli.
 Consideremus ergo si hoc signum in cer
 uice sua: et ipse est qui queritur
 a nobis. Considerantes ergo cau
 tius viderunt cicatrice in cerui
 ce eius. et confestim exilietes os
 culabantur eum et cum lacrimis interro
 gabant si ipse esset qui aliquando
 magister militum eorum fuerat

Ille vero profusus lacrimis dice-
bat: non sum ego Demostrates vero
illi signum in ceruice eius: et iura-
tes quod ipse esset magister militum
placidus. de uxore eius et filijs
interrogabat eum ubi essent. et
alia plura commemorabat ei
Tunc confessus est quod ipse esset:
et uxore et filijs quod mortui
essent. Et cum hec diceret: oes illi
via homines quasi ad signum et
spectaculum veniebant Tunc ergo
milites exponebat eis de vir-
tute viri: et de uxore eius gloria
Audientes autem flebant dicentes: quanta
exultatio viri. nobis sub mee-
cede seruauit. Tunc milites
insinuauerunt ei preceptum imperato-
ris: et inducentes illum vestibus op-
timis accipientes illum pergebant
per viam suam Omnis vero de viis
predebant cum eo: ille vero oscu-
lans dimisit illos Ambulantibus
vero illis. exposuit eis quomodo vidit
christum. et quomodo denominatus est
eustachius: et que contigerunt ei omnia
exposuit eis Transacto vero. xv.
dierum itinere venerunt ad impera-
torem et ingressi milites nunciaue-
runt ei quemadmodum uenerunt
placidum Et egressus imperator in
occursum eius osculatus est eum:
et interrogauit causam suae discessio-
nis ¶ Qui per singula expo-
suit imperatori et cuncto senatui.
et de uxore quomodo in mari re-

licita esset. et quomodo filij sui a
feris capti sunt: et totum mer-
cedem suam exposuit facta est vero
magna leticia in inuentione
eius Perierunt vero ut tige-
retur ut pridem fuerat magister
militum Qui discipulos milite
et cognosces non sufficere ad
conspicendum hostium iuribus:
iussit tyrones colligere per
omnes ciuitates et vias Conti-
git autem et illam terram in qua edu-
cati sunt filij eius describi ut
daret duos tyrones Luciani ve-
ro eiusdem viam cultores: illos
duos iuuenes quippe ut pe-
grinos decerneret: tradidit
expeditione faciendis Erant autem
grandi statu: et decora facie
valde Congregatis vero ciuitibus
tyronibus. et adductis eorum
magistro militum: omnis tara-
uit in numeris Vides vero
illos duos adolescentes quod
essent super omnes decore specie
et statu: constituit eos primos
in ministerio suo Et videns eos
generositate morum. naturali
effectu impulsus in amorem
eorum: iussit inter conuiuas
eos mensis annumerari Et
post dispositam militiam ut so-
litum est: profectus est ad bellum Et
terram quidem quam abstulerant
barbari liberauit: ipsis vero

subiectis. transit fluvium
 qui dicitur hydaspis Et ulterius
 procedens in interiori terram
 barbarorum: et illos devictos
 depopulatus e terram eorum
Adhuc autem interius desiderans
 ingredi: providentia enim dei
 venit ubi erat vxor sua **Q**ue
 ut predictum est custodita fuerat
 ab alienigena pollutione:
 discesserat enim **S**ola itaque co-
 manebat in ortulo cuiusdam
 et fecerat sibi tabernaculum
Pervenies igitur in illi viciniam
 magis militum: expectat ibi
 tribus diebus repausans
 exercitum suum **O**portuna enim
 erat possessio: ad omnem delicta-
 tionem **C**ontigit autem ut tetro-
 ria eius figeretur prope ortum
 illum: quem custodiebat mu-
 lier **I**lli quod duo adolescentes
 habitabant in tabernaculo
 matris sue: nescientes quod ipsa
 esset genitrix eorum **E**t facta
 meridie: sedentes exponebant
 sibi iuicem infantiam suam **D**ice-
 bat quod frater maior iuniorum. ego
 dum infans essem nihil aliud
 habeo in memoria nisi hoc:
 quod pater meus magister militum
 fuerat. mater vero mea spe-
 ciosa valde **D**uos filios habe-
 bat me. et alterum iuniorum
 speciosus et ipse nimis **A**u-

pietas vero nos utrosque egressi
 sunt de domo noctu: et ingressi
 sunt in navem nobiscum nescio
 quo volentes ire **C**um autem egredere-
 mur de navem. mater nostra nobiscum
 non erat. nescio quem admodum
 in mari relicta est: pro vero mater
 portans nos duos flens pergebat
Pervenies autem ad quendam fluvium.
 transiecit cum fratre meo iuniori:
 et dereliquit supra ripam flu-
 minis **C**um reverteretur ut me
 acciperet: lupus venies rapuit
 illum iuniorum infantem. et ante
 quam ad me appropinquaret subi-
 to de silva exiit leo. inquit
 et me. et duxit in silvam **P**asto-
 res vero evertunt me de ore leo-
 nis: et nutritus sum in possessio-
 ne in qua et ipse scis et potui
 scire de patre meo quid sit factum
 ei neque infanti **H**ec audies
 iuniorum maiorem fratrem dicente: ex-
 lies cepit flere et dicere. per-
 deum christianorum ut audio frater tuus
 sum ego: quoniam et qui me edu-
 caverunt hoc dicebat quoniam de lu-
 po te erui **E**t amplius oscula-
 bat se mutuo **A**udies vero hec
 mater eorum. et considerans quod exposue-
 runt usque ad naufragium perturbat
 in visceribus suis: amplius etiam
 videns adolescentes amplectentes
 se iuicem et osculantes et flentes
Et dum consideraret si forte ipsi

essent filij sui ppter qd de pte
dixerunt. quod magr militu
fuerat. et qd in mari mri relicta
est. Altera die interpellauit
magistrum militu dicens. de pcor
te dnc. lego de terra romanoru
su. et captiua adducta huc:
perduc me ad patria meam.
Et hec dicens. vidit signa que
erant in marito suo et cognos
cens formidauit eu. Cu vero se
dum cotinere no posset: pades
ante eu dicebat: pcor te dnc
ne indigneris cōtra ancilla
tua. sed ppius audi me: ex
pone mihi priore vita tua.
Ego em puto te ee magistrum
placidi: qui cognominatus
e eustachius. Quē etiā digna
tus e saluator ipse pter uir
ad se vocare ut crederet in eu
et in adens in temptationes
et accipies uxore sua que su
ego et duos filios agapitum
et theopistu perierit ad aegip
tu. Et cū nauigaremus per
didit me ppter quod dñs natus
barbarus esset qui me tenuit
in ista patria: et testis e mi
xps. qd nec ille me polluit nec
alter sed usq; hodie seruaui
dñs castitatem meā. Et ecce
ego dixi tibi signa: et tu cog
noscens iudica mi per virtu
te xpi saluatoris. Audiens at

hec eustachius: et ipse suuile
cōsideras specie eius recogno
uit eā et in cōtūcti leticia
lacrimas effundens osculabat
eā: et dabat gloria saluato
ri xpo qui i omi parte pdest
suis seruis et reuocat et conso
latur de multis tribulatioib.
Tūc dicit ei vxor sua. Dnc
mi ubi sunt filij nri. Qui
dixit a feris capti sunt. Et
exposuit ei que admodu pdidit
eos. Et dixit ad eu: grās aga
mus xpo. Puto em que admodu
nobis deus donauit ut inueni
remus nos i uicē: donauit etiā
recognoscere filios nros. Dicit
ad eā eustachius: dixi tibi
qd a feris capti. Dicit ad eu
vxor eius. Hesternā die sedes
in ortu. audiui quosdā duos
iuuenes ad mruicē loquentes
de infancia sua: et scio qm
nri filij sunt. Sed nec ipsi
mruicē sciebāt qd frēs sunt:
nisi per expositionē maio
ris frīs. Nūc g cognosce quāta
sit pietas xpi: qui utriusq;
donauit agnitionē. Discite g
ab eis: et dicent tibi. Conuo
cās igit mgr militu adoles
centes: sciscitatus e ab eis q
essent. Tūc exposuerūt ei oīa
q facta fuerūt sicut sup expo
suum: et recognouit eos. qd

ipsi essent filii sui. Et ap[osto]lus
 eustachius osculatus e[st] eos
 similiter et m[ar]c[us] ap[osto]lu[m] oscu-
 lata e[st]: et iacuant[es] se super
 filios. gr[ati]as agebat xp[istu]m ab
 hora sc[ilicet] usq[ue] ad serm[onem] p[ro]p[ter]
 iunctio[n]e[m] eor[um]. **D**iscurre[n]s igit[ur]
 fama hec per om[n]e[m] exercitu[m]:
 et o[mn]es co[n]gregati mirabantur
 et exultabant in iunctio[n]e eor[um]:
 ap[osto]lus eti[am] p[ro]p[ter] barbaroru[m]
 expugnatione[m]. **A**lt[er]a vero
 maxima[m] celebritate[m] facientes:
 deo gr[ati]as egeru[n]t p[ro]p[ter] magna[m]
 eius pietate[m]. **P**ostqua[m] vero
 subieceru[n]t vniuersam terra[m]
 barbaroru[m]: reuersi sunt cu[m]
 victoria magna. et spolia
 multa portantes. et captiuos
 plurimos ducentes. **C**ontigit
 igitur anteq[uam] reuerteretur
 eustachius de bello: obisse
 t[er]mianu[m] i[m]peratore[m] et resur-
 gere alteru[m] p[ro] eo i[m]peratore[m]
 no[m]i[n]e adrianu[m] g[e]til[em]. et ip[s]u[m]
 p[ro]p[ter] impietate[m]. **R**euerso
 igit[ur] eustachio. occurrit ei i[m]pe-
 rator vt mos e[st] romanis et
 p[ro] victoria festiuitate celebra-
 uit. et interrogans q[ui]mo[n]do in
 bello viriliter egisset: et de
 agnitione vxoris et filioru[m] ei[us]
 plurius extendit conuiuiu[m]. **A**lte-
 ra die i[m]perator p[er]git in
 templu[m] idoloru[m]: p[ro] victoria

sacrificiu[m] idoloru[m] oblaturus
Intrante vero i[m]peratore in
 templu[m] apollonis. no[n] cu[m] illo
 ingressus e[st] eustachius: et retro
 cederis foris stabat. **I**mperator
 vero co[n]uocans eu[m]. interrogabat
 quare no[n] sacrificauerit d[omi]no p[ro]
 victoria. et victimas obtulerit
 eis: maxime p[ro]p[ter] vxoris iunctio-
 ne[m] et filioru[m]. **C**ui dixit ad i[m]pera-
 torem ego supplico xp[istu]m d[omi]nu[m] meu[m]
 et offero incessanter ei p[re]ces: qui
 misertus e[st] humilitati mee et
 reuocauit me de captiuitate:
 et restituit mihi vxore[m] et filios.
Aliu[m] vero deu[m] neq[ue] scio neq[ue] colo:
 nisi deu[m] celeste[m] qui fecit mira-
 bilia. **T**unc i[m]perator ira repleto
 iussit ei solui a[n]gulu[m] et velut
 transfessore[m] astare pariter
 cu[m] vxore et filiis: et faciebat
 co[n]tra eu[m] questione[m]. **C**onsiderans
 igitur i[m]p[er]ator i[m]motabile[m]
 eius in xp[istu]m fide[m]: iussit eu[m] cu[m]
 vxore et filiis introducere in
 arena[m] et dimitti eis leonem.
Accurrens vero leo et stans p[ro]p[ter]
 beatos sumittens caput et q[ui]si
 adorans recessit: et cepit egredi
 de arena. **T**u[m] ergo i[m]perator vi-
 dens mirabile spectaculu[m] q[uo]d
 no[n] tetigisset eos fera: p[re]cepit
 incendi boue[m] exu[m]: et ibi intro-
 duci sc[ilicet]os. **C**onuenit vero vni-
 uersa plebs fidelu[m] et paganoru[m].

damauerunt dicentes Magn⁹
 deus xpianorum vn⁹ et solus
 ds ver⁹ ih̄s xps et nō ē alius:
 q̄ nec in capillis eorū domi
 natus ē ignis. **O**culis vero
 xpiani tollentes corpora eorū
 deposuerunt in celeberrimo loco
 Et postq̄ sedata ē p̄secutio. ibide
 oratorū cōstruerunt et depo
 suerunt eos celebrātes memo
 riā relique scōrū kl nouēbris
Ista ē vita scōrū: et hec finis
 gloriosi eorū certaminis. **O**mn̄s
 q̄ qui meretur celebrare me
 moriā eorū et iuocare eos in p̄
 sidio: impetrat q̄ p̄missa sūt
 sc̄tis per grām dñi nr̄i et sal
 uatoris ih̄s xpi cui ē gloria
 et potestas in sc̄a scōrū. **A**me

**Explicit passio sc̄i Eustachij
 miris. Incipit vita sc̄i huber
 ti episcopi. Caplm̄ pri
 mum.**

Ost glorio
 sum beatissi
 mi ac p̄da
 rissimū an
 tistatū lam
 berti a reb⁹
 humanis excessū. qui p̄oti
 ficalem apicē apud vr̄bē tū
 gerēsē. et ānis strenue fe
 rēs. vite quidē exēpla poste
 ris dereliquit. mortis autē

uacuae viriliter p̄cedo d̄sca
 minia et sumū pastoris vestigijs
 mhesit. et quātū amoris cura
 domuitas oues haberet ape
 riuit: utpote quibus et viues
 vite contulit pasca. et p̄ quib⁹
 nō metuit subire mortis dispen
 dia: hubertus venerāndus pre
 sul. eius sedi subrogat⁹ q̄s au
 nō erat virtute sc̄s. **N**aque pa
 stor ille pius qui deuoto mor
 tis tyrāno oues suas cōsolari
 dignatus ē dicendo. ecce ego vo
 biscū sū oib⁹ diebus vsq̄ ad cō
 somationē sc̄i. eide gregi tale
 ac tantā p̄tulit pastore p̄ cui⁹
 opera. vera esse sua verba osten
 deret. virtus q̄ in eo polles. xpm
 in se et loqui et operari clamat.
Egitq̄ ut assolet diuina p̄uisio
 ut q̄ optimū pastores destitue
 bāt solatio. nō rectib⁹ luporū
 territe p̄diuersa dispgerētur
 dentibusq̄ laceraretur: sed
 suaderet pastor qui humilis
 gregis curā gerēs. fessas sub
 leuatz. fractas alligatz. mate
 rias sanaret. luporūq̄ rabie
 ab eorū infectatiōe p̄cul ptur
 barz: nec iā cōta dñi fieret
 lustrū ferale. sed expiatū a
 sode nocētū et seruaret ab
 angore luporū. redderetur tem
 plū dño erile. **I**uuabat nāq̄
 p̄dict⁹ dñi famul⁹. nō mō